

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

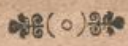
Dilingæ, 1699

X. Ego igitur sic curro, non quasi in incertum, sic pugno, non quasi aèrem verberans, sed castigo corpus meum, & in servitatem redigo, ne fortè, cùm aliis prædicaverum, ipse reprobus efficiar. 1. ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

per boni, quod DEUS in mundo fa-
cit. numquid hæc est stulta negotiatio
omnia alterius bona vertere in malum
bonum, cum tam facile posses converte-
re in bonum? In bono oculo adinveni-
entem facio manuum tuarum, quoniam
dominus retribuens est, & septies retri-
buet tibi. Eccl. 35. v. 12. Alterum re-
medium est, ut sis promptus ad reprimen-
dos primos motus vitii tam mali-
ge, ita ut, si dæmon instar serpentis
communitur insidietur calcaneo, hoc
est extremo cuiusque operis boni, ne
aliter finem suum attingat: *Insidi-
deris calcaneo ejus.* Gen. 2. v. 15. tu
contra studeas illico contere caput
occurrendo principiis ejus tentatio-
nis, quam suscitavit: *Ipsa conteret caput
tuum.* Gen. 2. v. 15. Idque in casu
nostro facies tribus modis. corde,
verbo, & opere. corde, saepe precan-
do DEUM pro illo, adversus quem

dæmon tuam vult stimulare invidi-
am. & omnem illi augurando prosperi-
tatem, ac gratiam, omnem gloriam,
& satisfactionem. Verbo, loquendo
de illo bene, cum occasio tulerit, magis
autem non repugnando, cum ægrè au-
dis alios de illo bene loquentes. O-
pere, conferendo aliquid, si potes, ad
ejus exaltationem quamcunque intra
limites honesti. hoc fac, & erit perfa-
nata gangræna, quia ferrum applica-
veris & ignem. ferrum erit primum
remedium, quod ab intellectu proveni-
nit, & penetrat ad aperiendum pus om-
nie, quod in plaga tam fœda clauditur.
Ignis erit secundum, quod ad
voluntatem pertinet, & per actus cha-
ritatis tantò salubriores quantò
ardentiores pus istud exic-
cat.

X.

*Ego igitur sic curro, non quasi in incertum, sic pugno, non quasi aërem
verberans, sed castigo corpus meum, & in servitutem redigo, ne
foris, cum aliis predicaverim, ipse reprobus efficiar.* 1. Cor.
9. v. 26.

Considera vitam Christiani, si be-
ne consideres, aliud non esse,
quàm cursum quendam continuum,
pugnam assiduam: cursum ad bravi-
um, pugnam contra hostes, qui nitun-
tur nos impedire à cursu. Bravium
est illa perfectio, ad quam DEUS in
statu nostro nos vocat: *Bravium su-*

perna vocationis DEI. Phil. 3. v. 14. ho-
stes sunt appetitus illi inordinati, quos
sinu nostro circumferimus. *Inimicus
hominis domestici ejus.* Mat. 10. v. 37.
oportet ergo ad utrumque animari
viriliter, ad cursum scilicet & pugnam.
sed nota artem, quam nos docet Apo-
stolus. quæ in eo consistit, ut non quasi
casu

Nan n 2

casu opereris, sed tibi in particulari præfigis terminum, ad quem currendo pertingas, & hostes, quos pugnando subjicias. In incertum currit, qui cum ad perfectionem tendat, quæ est ultimus terminus, non designat sigillatim virtutes, quas desiderat consequi. Pugnât quasi aërem verberans, qui vult equidem subigere affectus in-compositos, sed non hunc potius quam illum. Tu quomodo in eo negotio te geris? si facere bene velis, vide, qualis sit virtus, quâ maximè indiges, & ad hanc dirige cursum. vide, quale sit vitium, quod præ ceteris dominatur, & contra istud ordina pugnam. neque hoc tantum, sed bene perpende etiam modum in utroque servandum, in cursu, & pugna. *Ego igitur sic curro, ego igitur sic pugno.* non solum curro, non solum pugno, sed sic. hæc est vera regula faciendi profectum, non sumere negotium quasi in abstracto, sed in forma sua, ut loquimur, individuali. *sic decet nos implere omnem justitiam.* Mat. 3. v. 15. non solum decet implere, sed sic.

2. Considera finem, quem sine dubio sibi præfixit Apostolus in cursu suo, hunc fuisse, ut animas traheret ad Christum: ut idcirco sine ulla quiete tam vastas regiones percurreret. & tamen ad id consequendum sumpsit pro medio præcipuo pugnam contra corpus suum, malè illud tractando, mactando, flagellando, hoc enim significat vox illa *castigo*. idem nempe est, quod *contundo*. quod non est absque plagis & verberibus, quasi non sufficiat cor-

pus suum adeò fatigasse, nisi etiam co-
ciaret. quis autem hic non dolens
scat? videtur quilibet commiseratio-
motus tot gentium pereuntium hor-
ri debuisse Apostolum, ut illarum
no parcat sibi, nec sanctitatem debeat
nec vigorem enervet, nec vitæ spiritum
contrahat. & tamen ille opprobri-
centiuit. ad obtinendum finem
hoc judicavit apertissimum medicum
carnis mortificationem. *Castigo cor-
pus meum.* *Castigo*, non occidit, quæ
talis mortificatio eatenus alligata
est, quatenus conducit ad finem, quæ
castigo, quia id sperandum non
quali virtus tyronibus propria. ubi
etiam post tot annos vitæ spiritum
non solum *castigavi* in principibus
inter labores. *castigo* inter itinera. *cas-
go* in prædicationibus, *castigo* in ma-
ximis charitatis operibus, quæ se
sufficere videantur ad salutem. *Casti-
diebat.* & tu quid dicis? tu, qui
quam, qui continuo tibi blanditus
adularis sub specioso pretextu con-
servandi ad majorem DEI gloriam
fortè magis necessarius es generi hu-
mano, quam quondam esset Apo-
stolus?

3. Considera horrendum magis
se audire, quod subjungit Apostolus
*ne fortè cum aliis prædicaverim, quæ
probus efficiar*: quasi negligere mor-
tificationem carnis ipsi allaturum he-
mationem æternam. *Quid facit
Agnus, ubi Aries timet & tremat?* Luc.
serm. 21. de Ver. Ap. tu fortè feceris
es, neglectum talis mortificationis ma-
tantundem mali tibi allaturum certum
gati-

quicumque levis suspicio, qua tibi
 habere possit in contrarium, debet te
 habere sollicitum, ut ideitico dicat A-
 postolus: *ne forte*; quia agitur de re
 momenti: agitur de salute.
 Quod iuvat universum servare mun-
 dum, si demum ipse percas? *Quid pro-*
dest homini, si mundum universum lu-
craverit, anima vero sua detrimentum
patitur? Mat. 16. v. 26. an credis te
 non ad infernum non posse, post-
 quam ipse multos caelo transmisisti?
 hoc esset, non dixisset Apostolus:
et forte cum alijs predicaverim, ipse
reprobatus efficiar. quis unquam tot ho-
 minibus ac ipse salutem attulit: &
 tamen non fidebat sibi, qui si à DEO
 esse confirmatus in gratia, certam ejus
 reprobationem non habuit. o quam
 vitulum etiam tenue formidandum
 est, cum de reprobatione agitur! *Su-*
per hoc expavit cor meum, & emotum
est de loco suo. Job. 37. v. 1.
 Considera hanc reprobationem
 semper esse possibilem, quia in nobis
 ipse laboratur. à DEO est, quod si-

mus approbati pro gloria: à nobis,
 quod reprobati. unde non dicit Aposto-
 lus, *ne forte reprobatus evadam*, dicit *ef-*
ficiar: quia quis sibi faber est mali
 sui. *Perditio tua ex te Israel.* Os. 13.
 v. 9. at si intra nos ipsos elaboratur re-
 probatio nostra, quis est, cui non plu-
 rimum sit timendum? Hoc sane por-
 tentum est, quod Apostolus timeat
 damnari, postquam tantum laboravit
 pro DEO, & ideo male tractet, & ma-
 ceret seipsum, tu interim salutis secu-
 ritate tibi spondeas, cum adhuc vi-
 vas totus propiis addictus commodita-
 tibus. Inter has vis à me credi carnem
 tuam esse Spiritui subjectam magis,
 quam inter labores suos illa fuerit A-
 postoli? Non persuadebis. Audi, ut
 ille loquatur ad eorum probum, qui
 tam facile sibi fingunt se impeccabiles
 esse. *Castigo corpus meum, & in ser-*
vitutem redigo: non dicit *in servitu-*
te retineo, sed *in servitutem redigo*.
 Signum ergo est ejus rebellionem et-
 iam sentiri à perfectis, & in fi-
 nem usque sentiri.

XI.

Patris à Patre diabolo estis: & desideria Patris vestri vultis facere.
 Jo. 8. v. 44.

Considera quatuor modis dici
 consuevit aliquem alterius fi-
 lium, quamvis ab illo proximè geni-
 tum non sit. Primus est per naturam:
 & juxta hunc quondam gloriabantur
 Hebraei habere patrem Abrahamum:

Pater noster Abraham est. Jo. 8. v. 39.
 neque Christus se opposuit, solum ad-
 junxit: *Si Abraha filij estis, Abraha*
opera facite. nu. 40. Secundus est
 per adoptionem. & hoc sensu in ordi-
 ne naturali Moyses renuit esse filius si-
 N a n a 3 l i x